

Sensizlięe Bir Adım Kala

– keskin2011 · 20 Ekim 2016

Bir günde ne kadar deęişilir
Benliğinden böyle ödün verir mi insan
Yıllardır kopamadığı bir aşktan
Nasıl vazgeçebilir

Saçlarının teninin kokusu hala üzerindeyken
Nasıl unuttur unutulursun
Onca yaşanmışlık varken yok mu sayalım onları
Sen değil miydin yıllardır koynumda uyuyan

Sana yazdığım mektupları göndermeyeceğim
Dönüşün olmayacak biliyorum
Yanımdayken bile sana anlatamadım kendimi
Seni üzmeye hakkım yok
Benim yüzümden üzülmeye ihtimaliyle kahroluyorum

Bir sonbahar akşamı ayrıldık senle
Birgün buluşursak aynı yerde
Yeniden canlanacak eski günler gözümüzde
Buruk olacak gülümsemelerimiz
Belkide dökülecek bir kaç damla gözyaşımız

Adına aşk denilen şeyi hissettireceğim sana
Masal ötesi bir aşk olacak bizimkisi
Kiskanarlara inat öyle seveceğiz ki birbirimizi
Yer gök maviye dönüşecek

Aşkı anlamak ve yaşaman için
Gözlerime bakman yeterli
Sonsuza kadar seveceğim
Söyle
Hangi metruk şehrin güneşi
Öperek gözlerinden uyandırıyor seni

Gece başını yastığa koyduğunda

Uykunu kaçıran şeyleri merak ediyorum
Dönüp baktığında arkana
Keşke yapmasaydım dediğin bir şey olsun istemiyorum
Vazgeçtiklerin degecek mi kazandıklarına
Bir kaç tatlı anın kaldı mı geride
Yıllar sonra anlatacağın
Üzülme yeşil gözlüm
Hayat buluyor yeşerince umutlar
Sapsarı olmasın artık o güzelim yapraklar
Dağılıyor yüreğimi kaplayan kara bulutlar
Sen gülünce açıyor zaten güneş

Refik

20 . 10 . 2016

İstanbul